

[Kyed.]

Grundlag for en meget vid Fortolkning af, hvad der kan udsendes gennem Radioen.

Min Fremdragen af dette Forhold staaer i Forbindelse med en Begivenhed, vi Radiolyttere oplevede i Aftes, og som jeg ved har vakt megen Forundring blandt Lytterne ude i Landet. Der blev holdt et Foredrag af Kobbersmed Niels Johnsen, hed det i Programmet; men den paagældende Foredragsholder præsenterede sig for Lytterne som forhenværende Forbedringshusfange, forhenværende Straffange fra Vridsløselille, og han tillod sig at fremkomme med en indgaaende Kritik af Forholdene ved Vridsløselille Straffeanstalt, altsaa af en bestaaende Statsinstitution, og han sluttede med at gøre visse Henstillinger til Lovgivningsmagten angaaende Forandringer i de bestaaende Straffesystemer.

Nu er det muligt, der kan være noget at rette i vore Straffeanstalter; men en forhenværende Straffange kan i hvert Fald ikke være kompetent til at være raadgivende overfor Lovgivningsmagten i saadanne Spørgsmaal. Det maa ogsaa betragtes som et Misbrug af Statsradiofonien at stille den til Raadighed for Fremsettelsen af Klager og Kritik over offentlige Institutioner. Den paagældende Herre maa følge samme Veje som andre Borgere, der har noget at beklage sig over med Hensyn til Behandlingsmaaden fra det offentliges Side, og der staaer jo i saa Henseende flere Veje aabne, i hvert Fald gaar Vejen ikke gennem Statsradiofonien.

Radioloven siger altsaa, at Programmerne skal være „af alsidig kulturel og oplysende Art“. Det alsidigt kulturelle tør man vistnok i dette Tilfælde se bort fra; og hvad det oplysende angaar, kan der vel neppe med dette Ord være tænkt paa den Art Oplysning, som Lytterne i Aftes blev stillet overfor, nemlig en forhenværende Forbedringshusfanges Kritik af den Anstalt, som han ifølge den ham overgaaede Straf har stiftet Bekendtskab med.

Jeg spørger den højtærede Justitsminister som den øverste Myndighed angaaende vore Fængsler, hvad han mener om dette Optrin, idet jeg gaar ud fra, at Justitsministeriet i dette Tilfælde, ligesom naar Journalister faar Løv til at besøge Straffeanstalter, har øvet en vis Kontrol med, hvad der kom ud til Offentligheden. Her, hvor Meddelelsen til Offentligheden er sket gennem Statsradiofonien, gaar jeg ud fra, at Justitsministeriet er holdt underrettet, og det vil derfor være interessant at faa at vide, hvilke Grunde Justitsministeren har haft til at anbefale denne Udsendelse.

Dernæst maa jeg tillade mig at spørge den ansvarlige Minister i dette Forhold og de tilstedeværende Medlemmer af Radioraadet, hvorledes det kan gaa til, at en saadan Udsendelse finder Sted. Og da jeg ikke kan se, at denne Udsendelse kan forenes med Radiolovens Bestemmelser, maa jeg ganske naturligt ogsaa spørge, om Radioraadet paa dette Punkt har en anden Opfattelse, eller om det muligvis er blevet ført bag Lyset i det paagældende Tilfælde.

Jeg tror, at mange af Landets Lyttere vil være enige med mig i, at en klar Besvarelse af disse Spørgsmaal vil være i højeste Grad paakrævet, særlig nu, da vi staaer overfor en Revision af Radioloven, hvorved der, som jeg paaviste, foreslaas en Ændring, der kan blive en Realitet i Bedømmelsen af, hvad der maa udsendes. Jeg anmoder som sagt den ansvarlige Minister og de tilstedeværende Medlemmer af Radioraadet om at give klar og uforbeholden Besked om det af mig fremdragne Forhold.

Vagn Bro: Jeg skal tillade mig at fremsætte et Par enkelte Bemærkninger i Anledning af det samme Emne, og jeg skal rette mine Ord til ærede Medlemmer af Radioraadet. Da jeg i Gaar Aftes satte mig til Høreapparatet, skal jeg ikke bestride, at det var med en ikke ringe Interesse; det har jo endnu ikke været Sædvane, at Statsmagtens Anstalter paa dette Omraade bringes frem til offentlig Diskussion, da det jo er saaledes i et Land som vort, at enhver Kritik kan komme til den ansvarlige Myndighed, som er den, der skal tage Stilling heroverfor. Der er heller ikke Tvivl om, at vi har et overmaade humant Fængselsvæsen, og vi ser da heller aldrig nogen egentlig Kritik heraf. Det nedsatte Udvalg til Behandling af Straffelovforslaget har for nylig drøftet

Formanden: Jeg vil anmode om, at man ikke kommer ind paa en Drøftelse af hele Fængselsvæsenet.

Vagn Bro: Jeg skal ganske bøje mig for Formanden og blot sige, at der ikke for dette Udvalg har foreligget nogen Art af Kritik. Det, vi hørte i Gaar, var navnlig paa to Omraader af en saadan Beskaffenhed, at det faar mig til at spørge Radioraadet og dem, der har Ansvaret for dette Foredrag, hvorfor de, der ellers paa saa mange andre Punkter over Censur, ikke har grebet ind.

Det første Punkt drejede sig om en Kritik af Betalingen. Jeg maa jo sige, at naar Staten leverer gratis Kost og Logi, er det ikke Meningen, at der desforuden skal